

Cluborgaan van Beneteau Club Nederland

17e jrg. nr. 1 – juni 2017

UIT DE BESTUURSHUT

Als deze APRES VOILE bij jullie binnenkomt zijn de vakantieplannen al gereed, of je bent al op vakantie, en de hele vroege zijn alweer terug. Ook zijn er leden die al twee jaar onderweg zijn en voorlopig ook nog niet terugkomen...

De eerste helft van het vaarseizoen zit er alweer op en onze vereniging heeft ook alweer een aantal evenementen achter de rug, zoals de ALV gehouden bij een oude bekende SERRY in Loosdrecht. Helaas was de opkomst laag. Wij bezinnen ons op hoe wij de vergadering naast de noodzakelijke agendapunten attractiever kunnen invullen. Zijn er ideeën laat het ons weten.

De Koningstocht was een succes. Een tiental schepen verzamelde zich in Enkhuizen voor een tocht via Hoorn naar Lelystad met mooi en goed zeilweer.

Helaas ging de Beneteaucup-noord niet door vanwege te weinig deelname en dat is erg teleurstellend.

Dit moet ons grootste evenement zijn op onze kalender!!!!

Wat kan de oorzaak zijn: verkeerde datum, verkeerde plek helemaal in het zuiden van het Markermeer of desinteresse? Dat laatste geloof ik niet. Gezien de deelname in voorgaande jaren komen de meeste deelnemers uit het noorden van het IJsselmeer.

We proberen het volgend jaar opnieuw. Mogelijk kunnen we aansluiten bij de BLUE WATER APP in Lelystad. Alles is daar aanwezig: start- en finishschepen, banen en zelfs het diner ontbreekt niet en we kunnen onze eigen klasse varen. Iets om over na te denken.

Wel positief is dat er weer groei in het ledenaantal zit en we worden steeds meer internationaal. Hadden we al leden uit Duitsland, nu heeft zich een lid uit België gemeld zij heeft haar boot Oceanis 46 in Valencia liggen. We hebben nu dus minimaal 2 boten met een BCN vlag in het want op de Middellandse zee.

De vloot van Beneteau boten groeit nog steeds en als onze importeur en dealer de nieuwe bezitters attent maken op onze vereniging dan blijft de groei

erin, zeker als zij het eerste jaar een gratis lidmaatschap aangeboden krijgen. Wij mogen dan op onze sluitingswedstrijd in het weekend van 1 oktober op Urk een grote deelname verwachten.

Rest mij nog namens het bestuur een prettige vakantie te wensen en veel zomers zeilplezier.

Sportgroetend,

Evert Jochemsen - voorzitter

VAN DE REDACTIE

In deze “papieren” versie weer een paar gezellige verslagen en ook een vraag over “dooprituelen”. Wie kan Willy en Marius helpen (pag. 2). Verder een paar mooie verhalen. Ruud en Joke van Oers zijn al naar Scandinavië. En Pim Tak had een droom. Komt deze uit?

Voor de volgende (digitale) versie van de AV hoopt de redactie in het najaar weer veel reisverslagen te ontvangen. Het maakt niet uit, lang of kort, ze zijn altijd leuk en/of leerzaam om te lezen. Graag vergezeld van mooie foto's die dan ook weer mee kunnen dingen naar de “mooiste foto 2017” tijdens de nieuwjaarsreceptie. Een fantastisch zeilseizoen gewenst.

Jan Huisman & Marga Visser
(apresvoile@beneteauclub.nl)

IN DIT NUMMER

Uit de bestuurshut / Van de redactie	1
Nieuwjaarsreceptie 2017	2
Doop-rituelen?	2
Koningstocht-noord	3
Koningstocht-zuid	5
Wandelaar in Scandinavië - 1	5
Oceanis 57CC - Een droom	7
Wandelaar in Scandinavië - 2	10
Agenda 2017	12

NIEUWJAARSRECEPTIE

14 januari 2017

De jaarlijkse Nieuwjaars receptie is evenals vorig jaar weer gehouden in restaurant Marnemoende in IJsselstein.

Er waren ongeveer 24 mensen aanwezig. De opkomst was groter dan vorig jaar. Gezien de weersverwachting, kans op ijzel, was dit niet slecht. Onder het genot van een borrel of een glaasje wijn of fris werd er gesproken over het afgelopen seizoen en de plannen voor het nieuwe jaar. Het is altijd wel gezellig om zo direct na het begin van het nieuwe jaar vooruit te denken aan de komende zomer en de vaarplannen.

Evert Jochemsen was gelukkig weer van de partij en heeft een korte toespraak gehouden.

Arjan Weber heeft ons ook voorzien van nieuwe vlaggetjes, zodat wij het komende seizoen weer herkenbaar zijn als leden van de Beneteau Club Nederland

De receptie wordt volgens de traditie afgesloten met een heerlijk driegangendiner.

Voor de traditionele fotowedstrijd waren een redelijk aantal foto's ingestuurd waaruit door de jury, bestaande uit alle aanwezigen een drietal foto's zijn geselecteerd, als volgt:

3e Arjen en Ilse Weber

2^e Johan v.d. Brink en Ilse Thiemessen

1^e Piet en Trudy Vrolijk

Hiervoor hebben wij een schitterende kalender ontvangen die inmiddels een plaats in de woonkamer heeft gekregen.

Piet Vrolijk - Natalja

DOOP-RITUELEN ?

Protocol rond dopen van een boot

Afgelopen nieuwjaarsbijeenkomst was er een foto die ook mee deed aan de wedstrijd, "mooiste foto van het jaar" waar een Beneteau op vertegenwoordigd was. Een voorwaarde om mee te kunnen dingen naar de prijs.

Op de foto (zie nr. 2 op pag. 2) was de doop van een boot te zien. Gebruikelijke fles champagne kapot gooien tegen de boot. Het is in de huidige tijd een vraag of deze traditie wel op deze manier voortgezet kan gaan worden. Milieugroepen pleiten voor een “droge” doop op de kant omdat er nu glas in het water komt. Maar.....dit is niet de vraag waar het om draait.

Waar draait het dan wel om?

Er werd in het gesprek dat gevoerd werd, aangegeven dat alleen EEN VROUW mocht dopen. De vraag is: klopt dit? Is deze traditie inderdaad alleen aan vrouwen toe te vertrouwen? Wat zou er kunnen gebeuren als een man de boot gaat dopen?

Tweede onderdeel van de vraag is: Er zou door de eigenaar van de boot een geschenk aangeboden moeten worden aan degene die de “Dooop” uitvoert, in de vorm van een sieraad. (Dit zou kunnen verklaren dat een vrouw het dopen moet verrichten.) Kortom.....

Is er iemand die meer weet te vertellen over dit gebruik???? Op internet staan hilarische beelden en uitleg over zogenaamde ongelukken maar is er iemand binnen onze club die er iets “zinnigs” over weet te zeggen?

Willy Mackaaij

Partner van **Marius Kaptein** van de Ecco. Spreek uit etsjo. **Ecco** is een schoenenmerk.

Reacties kunnen naar:
apresvoile@beneteauclub.nl

KONINGSTOCHT NOORD

De Koningstocht startte dit jaar in Enkhuizen. Volgens planning verzamelde de boten zich op de 27e in Enkhuizen. De haven was voor dit tijdstip van het jaar nog ongebruikelijk rustig. De meeste boten Celeste (Harry), Ecco (Marius en Willy), Piekant (Joke en Hans), Vela (Arjen en Ilse),

Swing (Jan en Marga) en de Beloega (Ilse en Johan) in de gemeentehaven, de Ciel Blue (Edwin en Ineke) in de Buyshaven. Eén van de tradities van de Koninginne- en Koningstocht is dat de bestemming voor die tocht op de eerste avond ‘in goed overleg’ wordt vastgesteld.

Dit jaar vond deze scheepsraad plaats aan boord van de ‘Beloega’. De opties waren rondje Noord-Holland (al jaren tevergeefs op de shortlist) Kampen-Lelystad-thuishavens en Hoorn-Lelystad-thuishavens. De keuze is uiteindelijk gevallen op Hoorn en Lelystad. De windverwachting was per dag nogal verschillend. Met name zaterdag zou met weinig wind gepaard gaan.

Zaterdag zijn we rond een uur of 11 vertrokken richting Hoorn.

In de sluis bij Enkhuizen

Weliswaar geen wereldreis, maar wel een prima zeiltocht. Beetje fris maar met prachtige luchten en eigenlijk helemaal bezeild. We waren redelijk op tijd in de jachthaven van WSV Hoorn. Was voor mij de eerste keer en er was voldoende plek en prima liggen. Omdat we er redelijk op tijd waren is de tijd tot aan de borrel en het avondeten nuttig (met diverse klusjes of een tukkie) en minder nuttig (door opstapjes, zakjes of per ongeluk opstapjes in het water schoppen) gevuld. Inmiddels hebben zich de Feel Well (Bouke) en de Blue Passion (Joke en Rob) ook bij ons gevoegd.

Aan de steiger van de WSV Hoorn

Na de borrel in het restaurant van het verenigingsgebouw zijn we een hapje wezen eten in Hoorn. Allemaal super verzorgd en erg gezellig.

De volgende dag was er inderdaad geen zuchtje wind. De bestemming was de Bataviahaven in Lelystad Rond een uur of 10 werd er gestart. Een aantal van ons wilde graag de Markerwadden (nog in ontwikkeling) bekijken en begonnen op de motor.

Markerwadden vanaf het water

Anderen (waaronder wij) probeerden het zeilend. Dat hebben we geweten. Richting Lelystad hebben we zo'n beetje alle windkoersen gehad over zowel bak- als stuurboord. Maar gelukkig trok de wind na het middaguur aan en liepen we tegen 6 uur de haven binnen.

Zo ligt de betonning

Kan er nog iemand bij?

En inmiddels ook een traditie geworden: proberen om te borrelen met alle deelnemers in één kuip (inclusief meegebrachte huisdieren). Ook die traditie is gehandhaafd. Door alle meegebrachte hapjes, knabbels, toastjes was een avondmaaltijd eigenlijk overbodig

Zondag was er weliswaar meer wind, maar de voorspelde harde wind bleef uit. Iedereen keerde weer huiswaarts. Voor ons was dat terug naar Volendam.

Volgend jaar is er weer een Konings-tocht en gaan we kijken of we de tradities er in kunnen houden en wel- licht lukt het een keer om het rondje Noord Holland nu wel als eerste keus uit de bus te laten komen. Tot dan

Johan van den Brink - a/b Beloega

KONINGSTOCHT ZUID

Tijdens de Koningstocht Zuid zijn Ruud en Joke van Oers met de Wandelaar als enige naar Cadzand gevaren waar ze in de nieuwe haven hebben gelegen. Ze hebben daar genoten van de streekspecialiteit: koffie met een appelbol en ijs.

BENETEAU CUP NOORD

op 17 juni 2016 ging deze helaas door gebrek aan belangstelling niet door. (zie ook Uit de bestuurshut)

BENETEAU CUP ZUID

is bij het sluiten van deze AV nog niet gevaren.

WANDELAAR IN SCANDINAVIË

Deel 1

Op zaterdag 20 mei was het eindelijk zover. De "Wandelaar" was klaar voor vertrek naar het noorden. Zoals gebruikelijk lag de boot diep in het water door alle extra voorraden, kleren en bootspullen die aan boord waren gesjouwd en die je op zo'n reis van ruim twee maanden nodig hebt (of denkt te hebben). De laatste onderhoudsklussen waren uitgevoerd dus niets leek een voorspoedige start in de weg te staan. Gewoontegetroouw bleef Joke nog even thuis om huis en tuin in goede staat achter te laten en zeilde Ruud in een dag of vijf alvast solo naar Leeuwarden.

Met mooi weer en een goede wind werd deze aanbrengtocht van Stellendam via IJmuiden, Den Helder en Harlingen naar de Friese hoofdstad een niet al te zware oefening om weer in te slingeren en te wennen aan het leven op een klein zeilschip.

Na het rendez-vous met Joke op het station van Leeuwarden nog diezelfde dag doorgevaren naar

Dokkum en een gezellige avond doorgebracht met Jokes nicht Fien en haar man Cor die daar met hun motorboot afgemeerd lagen.

Op ons voorstel om de volgende dag samen door te varen naar Schiermonnikoog konden ze jammer genoeg niet ingaan wegens verplichtingen elders. Dus op Hemelvaartsdag zijn wij alleen die kant opgegaan en hebben daar, nog steeds met prachtig weer, enkele dagen heerlijk in de ondiepe haven gelegen te midden van de prachtige Wadden-natuur. En toen.....terug naar de vissershaven van Lauwersoog, want er was toch een probleempje met een lekkende schroefas en daar wilden we niet verder mee op reis naar de Oostzee. Heel vervelend want enkele dagen voor vertrek hadden we de schroefasafdichting nog laten vernieuwen. Om een lang verhaal kort te maken: Uiteindelijk heeft een gepensioneerde, 74 jaar oude scheepsmonteur uit Moddergat de schroefas beter uitgelijnd, de afdichting nog eens extra volgespoten met vet en na proefdraaien verklaard dat we onze reis veilig konden voortzetten. Een hele opluchting.

Overigens is Moddergat een echt bestaand voormalig vissersdorp in noordoost Friesland, wat eind 19e eeuw in het nieuws kwam toen maar liefst 83 vissers verdronken tijdens een plotseling opstekende voorjaarsstorm. Een monument op de dijk herinnert aan deze ramp.

In ieder geval konden wij verder naar het Duitse eiland Borkum en met een lekkere westenwind en hoog water schoven we dinsdag 30 mei zonder problemen over het Groninger Wad (de route over de wantijen tussen Rottum en Pieterburen) naar de Eems. Op Borkum spraken we in het clubhuis een schipper die het eigenlijk maar een vorm van vals-spelen vond, dat wadvaren met een opgetrokken kiel. Hij meende het natuurlijk niet echt, was misschien een beetje jaloers op onze hefkiel. Dus herhaalden we dit kunstje de volgende dag en zeilden we met schitterend weer binnendoor naar het eiland Norderney.

Omdat het moment van hoog water elke dag ongeveer een uur verschuift en ook steeds later komt te liggen als je verder naar het oosten gaat,

verliep voor ons letterlijk het gunstige tij om nog verder over het wad te varen.

Meisop

Dus gingen we de dag daarop buitenom over zee naar Spiekerroog. De wind was zwak, maar de noordwestelijke deining fors. Het gevolg was dat we bij het binnenlopen van het op dat moment slechts 3 meter diepe zeegat te midden van hoge brekende golven terechtkwamen. De zee was helemaal wit, deels van de brekers en voor de rest van het opgeklopte schuim van afgestorven voorjaarsalgen ("mei-sop" noemen ze dat in Zeeland). Gelukkig zonder natte voeten in de haven geraakt maar het was wel spectaculair.

Inmiddels zijn we gisteren met heel mooi rustig weer het laatste stukje van de Duitse Bocht overgestoken en liggen nu in Rendsburg aan het Noord-Oostzeekanaal, 35 km van de Oostzee en 65 km van de Noordzee verwijderd. Honderden jaren geleden een bloeiende havenstad die via de kronkelige rivier de Eider met de Noordzee was verbonden. Maar ook hier was het oude liedje van verzanding, steeds groter wordende schepen en oorlog van toepassing. Een mooie oude binnenstad

In de sluis van het NOK kanaal

is er van overgebleven en het kanaal heeft weer nieuwe bedrijvigheid gebracht.

Wij gaan de komende tijd verder naar het noorden, we zijn al over de helft van onze eindbestemming Oslo in Noorwegen. Als het allemaal lukt regelen we daar een ontmoeting met onze zoon Max die er met vriendin Vera en kleinzoon Olivier (in onze camper) op vakantie is.

Ruud en Joke van Oers – a/b Wandelaar

BENETEAU 57CC “SODADE” **Een droom?**

In 2005 kregen wij onze nieuwe Beneteau Oceanis 47.3 (Saracen) afgeleverd door Peter en Arnoud Warnars. Onze zoon was toen net in juni geboren. Het schip heeft toen in dat jaar op de natte HISWA in IJmuiden gelegen. Na de HISWA namen wij onze nieuwe Beneteau mee voor een zeilvakantie

op zee. Een heerlijk schip dat van alle gemakken voorzien was. De eerste mijlen op zee verliepen prima en waren de basis voor de mooie jaren die we daarna met de Saracen hadden. Het was geloof ik in 2006 dat ik met de Beneteau Club mee ben gegaan naar de Beneteau werf in Frankrijk. Arnoud Warnars was er toen ook bij en met een groep van ongeveer 50 man vertrokken we met de bus uit een regenachtig Nederland. Die avond arriveerden we in het hotel waarna we de volgende ochtend naar de werf gingen. Daar werden we opgewacht door een Nederlander die verantwoordelijk was voor de marketing van Beneteau. Hij verwelkomde ons met een lunch. Na wat uitleg over Beneteau zijn we de werf opgegaan waar we de verschillende productielijnen zagen van de verschillende Beneteau's. Op deze werf werden met name de wat grotere schepen gebouwd. Ik vond het dan ook interessant te kunnen zien hoe mijn 47.3 gebouwd werd.

De Beneteau 57CC

Aan het einde van de tour kwamen wij in de hal waar de Beneteau 57CC gebouwd werd. Een mooi schip dat ontworpen was door de bekende scheepsontwerper FARR. Het schip heeft een mooie lijn ondanks dat het een Center Cockpit heeft. Het bovendeck zat er nog niet op en daardoor was het mogelijk om het interieur te kunnen zien. De Beneteau 57CC was voor Beneteau het antwoord op de vraag uit de markt om een luxe “big boat” te bouwen. Het schip heeft dan ook alles aan boord. Generator, elektrische lieren,

elektrische davits, wasmachine, vaatwasser, ijsmaker, etc. Tijdens deze trip ben ik zeer enthousiast geraakt over de Beneteau 57CC.

We hadden net een nieuw schip en de aankoop van een 57 zou budgettair sowieso onmogelijk zijn. Standaard zou het schip rond de Euro 850,000 komen zonder de opties die je dan nog zou moeten bestellen. Kortom leuk om over te dromen maar verder niet. Tot in het jaar 2013.

Ik werkte bij s 'werelds grootste vliegtuigleasemaatschappij en in het jaar 2014 kochten wij een grote concurrent uit de markt. Het hoofdkantoor van dat bedrijf was in Beverly Hills Californië, gevestigd. In 2013 en 2014 heb ik daar veel tijd doorgebracht en was dan tijdens mijn "vrije" tijd vaak te vinden in Marina del Rey, een grote, misschien wel de grootste jachthaven van de US, ten zuiden van Los Angeles. Daar kwam ik weer in aanraking met de Beneteau 57CC. Er lagen er namelijk een aantal. Vreselijk mooi onderhouden onder de Californische zon. De eigenaren die ik er sprak waren enthousiast en trots op hun schip en de meeste maakte er ook lange reizen mee. Mijn interesse was gewekt en vroeg mij af wat de prijs van een dergelijk schip nu zou zijn. Ze werden immers al lang niet meer gebouwd.

Als je dan zo alleen op je hotelkamer bent ga je toch eens kijken op het internet of je dergelijke schepen kan vinden. Er bleken er toen in 2013

rond de 40 te koop te staan in de wereld. De prijzen vielen tegen voor schepen die allemaal zo tussen de 10 en 6 jaar waren. De productie was in het jaar 2010 gestopt. Eén schip trok aandacht. Zij lag te koop in Nederland nota bene. Zij was eigendom van een Belg die reeds 3 jaar bezig was haar te verkopen. Eerst op Mallorca, toen in Frankrijk en als laatste in Nederland. Zonder succes wat denk ik te maken had met de slechte economie aan de ene kant en de slechte staat van onderhoud aan de andere kant. Het schip zag er aan de buitenkant erg slecht uit. De romp was wit uitgeslagen, het teakdek was erg slecht en het onderwaterschip leek wel een maanlandschap.

De prijs was aantrekkelijk maar vanaf de foto's was het niet goed te zien hoe de staat van het schip was. Ik zat destijds in Amerika en kon niet binnen een aantal weken terug in Nederland zijn voor een bezoek. Toen Serry gebeld met de vraag of zij dit schip kende. Dat was niet het geval maar zij wisten wel wie het geleverd had in België en wie nu de verkoper was. Het schip stond wel in Nederland maar de makelaar was in België. Nadat bleek dat het een bekend schip was en de Belgische makelaar aangaf dat het schip in goede staat is, iets dat je nooit moet geloven, heb ik ongezien een bod gedaan. Dit moest omdat er andere geïnteresseerden omheen liepen. Na terugkomst in Nederland een paar weken later zijn we gaan kijken in Sint Annaland, waar ze op dat moment lag.

Serry was erbij om het schip te gaan inspecteren. Dat viel tegen. Het schip zag er aan de buitenkant veel slechter uit dan gedacht. Het had schade gevaren, de gelcoat was volledig verpoederd en het teak deck lag er slecht bij. Dit schip heeft een total refit nodig wil het weer een mooi schip worden. Gek genoeg zag het erbinnen uit of ze net van de werf kwam en al die jaren niet gebruikt was. Ze had toch 2350 motoruren gemaakt dus was aardig gebruikt.

We zijn gaan onderhandelen over de prijs. Dat bleek lastig te zijn want er was ineens nog een makelaar die meende ook recht te hebben op de fee. Zij waren zo agressief daarin dat ze het schip aan de ketting legden en met een rechtszaak dreigden bij de eigenaar. Maar na een paar weken waren we toch ineens de trotse eigenaar van een Beneteau 57CC "Sodade". Ik moest meteen weerterug naar Los Angeles en kon het schip niet in ontvangst nemen en omvaren naar Amsterdam. Serry heeft dat voor mij kunnen doen wat goed was want dan kon er meteen een inspectie gedaan worden van het achterstallig onderhoud.

Eind van het jaar 2014 is er begonnen met de refit. Wim Mafait van Jachtservice Mafait en scheepsspuiter Moverbo (met Serry in de regie) zijn er de gehele winter mee bezig geweest om romp en dek weer in topconditie te krijgen. De Sodade had een 2.70 m diepe kiel dat wij niet erg handig vonden tijdens ons proefjaar op het IJsselmeer en de Waddenzee.

We hebben de kiel dus ook vervangen. Via Beneteau in Frankrijk konden we nog een vleugelkiel van 2.10 meter diepgang bemachtigen.

Weer als nieuw

Het verliep allemaal voorspoedig. We vonden wel een flinke schade in de romp onder de waterlijn. De vorige eigenaar, waar ik inmiddels goed contact mee had gekregen, was daar helemaal niet van op de hoogte en het bleek dat er een stempel door de romp was gedrukt. Dit is wellicht in Spanje gebeurd omdat het schip daar met houten palen op de kant heeft gestaan.

In het voorjaar was de Sodade helemaal klaar en hebben we in 2015 er een fantastisch jaar mee gevaren. Ze is een fijn schip en als ze wat water onder kiel heeft loopt ze door haar lange waterlijn 11 knopen, als de condities daar goed voor zijn.

Echter in mei 2016 sloeg het noodlot toe. De Sodade werd aangevaren en was enorm beschadigd. Ze had een groot gat in de romp en de mast met de zeilen waren overboord gegaan. Het schip dat ons raakte is aan het hoofdwant blijven hangen en heeft de mast mee over boord genomen. Een enorme ravage dat een einde maakte aan de Sodade. Wat nu? Is dit een total loss of was ze nog te repareren. Het feit was wel dat we weer helemaal overnieuw moesten beginnen.

Serry sprong direct te hulp om het schip goed te bergen en binnen bij een scheepswerf te zetten dicht bij Amsterdam, Orange Nautical Services. Een lange onzekere tijd brak aan. De expert van de verzekering kwam meerdere keren langs om de schade te inspecteren en te overleggen hoe ze weer in topconditie gebracht kon worden. Peter Warnars heeft daar de hoofdrol in gespeeld omdat ik mijzelf niet de juiste persoon vond om de onderhandeling met de expert te voeren. Ik was daar te emotioneel onder en gek genoeg is het een kwestie van onderhandelen.

Achteraf gezien moet ik zeggen dat dit proces lang heeft geduurd maar wel het gewenste resultaat heeft geboekt. In die periode waren de werkzaamheden wel al gestart omdat ik het schip toch wilde repareren, wat de uitkomst van de verzekering ook zou zijn.

Nu in het begin van 2017 is de Sodade weer helemaal de oude. Wim, samen met Peter hebben een prima klus geleverd om alles weer in een goede staat te krijgen. Het zal nog tot April duren totdat ze te water gaat en ze getuigd gaat worden met de nieuwe mast die geleverd wordt door Beneteau.

Wij hopen in ieder geval op een mooi zeilseizoen in 2017 en de jaren die daarop volgen.

Pim Tak – Sodado CC57

WANDELAAR IN SCANDINAVIË

Deel 2

Begon onze vorige verslag met de melding van pech met de schroefasafdichting die tot verlies van enkele mooie zeildagen leidde, bij aankomst in Kiel was het opnieuw raak. Nu begaf de Autopilot het, en zonder dat apparaat kunnen we zo'n lange reis als deze niet (meer) maken. Op onze leeftijd is het urenlang ingespannen achter het stuurwiel staan gewoon te vermoeiend. Dus maar weer contact gezocht met de Nederlandse leverancier en importeur en uiteindelijk met een servicepoint van de fabrikant in Kiel.

Tot onze grote opluchting deden de Duitsers als echte technische vaklui hun naam eer aan. Binnen 5 minuten hadden ze de juiste diagnose gesteld en 1,5 uur later was het (software)probleem opgelost, inclusief een geslaagde proefvaart door de stormachtige Kieler Forde. Maar intussen waren we met bellen, mailen, wachten en repareren weer een aantal mooie zeildagen kwijtgeraakt. Gelukkig zitten we ruim in onze tijd en, nog belangrijker, konden we nu überhaupt verder. De "Wandelaar" heeft al deze dagen geduldig afgemeerd gelegen in de Olympiahafen, waar alle faciliteiten voor haar bemanning dichtbij waren, zoals een warme bakker, een supermarkt, watersportwinkels, een fraaie omgeving en een heerlijk overdekt zoutwaterzwembad. Bovendien waren de voorbereidingen voor de Kielerwoche in volle gang, een zeilfestijn annex volksfeest waar ongeveer 2 miljoen bezoekers verwacht worden, voldoende reuring in de haven dus.

Langs de kust van Jutland

Daarna in een aantal dagtochten langs de oostkust van Funen door de Grote Belt naar het noorden gezeild. Met echt Scandinavisch weer d.w.z. frisse temperaturen, mooie wolkenluchten en een matige wind, zodat de beboste oevers en golvende koren- en koolzaadvelden van de Deense eilanden er prachtig bij lagen. Tot we in Ebeltoft, een mooi oud havenstadje aan het Kattegat opnieuw een dag moesten wachten vanwege te harde wind, maar in tegenstelling tot technische storingen hoort dat gewoon bij het spelletje.

Want we zoeken hoge golven natuurlijk niet zelf op en een dagje met de vouwfietsen op stap is beslist geen straf.

Aldaar een piepklein museum bezocht bestaande uit een, in originele staat herstelde, textielververij van ruim 150 jaar oud. Met stokoude zwart-wit filmpjes kon je het hele ambachtelijke proces van toen precies volgen.

De volgende tocht verliep niet geheel volgens het boekje. Onderweg naar Grenaa moest er vanwege toenemende wind zeil geminderd worden ("reven"). Dat gebeurt met een reefflijn die een deel van het grootzeil naar beneden trekt en vastbindt op de giek. Daarbij gebruiken we een sterke elektrische lier om de reefflijn stevig aan te trekken. Echter door onhandig manoeuvreren sloeg de lijn zichzelf vast op de liertrommel en beschadigde de metalen geleider die de lijn automatisch van de lier af laat lopen (z.g. self-tailer). De lier was niet volledig onbruikbaar maar mooi was het allemaal niet. Dus in de jachthaven de zaak gedemonteerd en Joke met het beschadigde onderdeel de stad in. Met haar uitstekende communicatieve

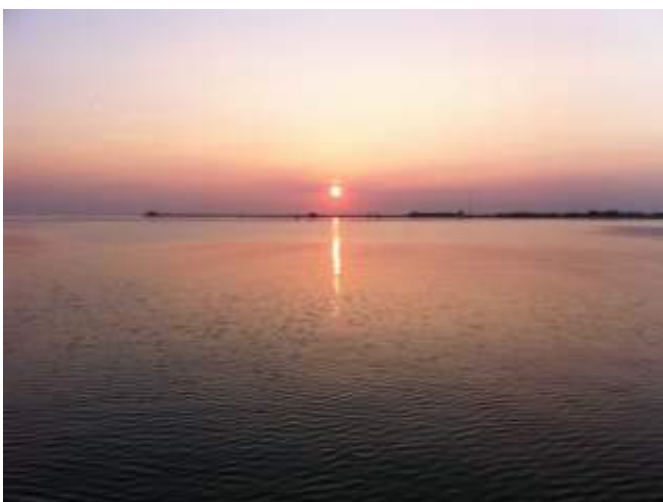
vaardigheid de directeur van de "Grenaa Motorenfabriek" zover gekregen dat hij zijn managementtaken even in de steek liet om te laten zien dat hij het "eenvoudige" handwerk ook nog beheerste. En met een grote hydraulische pers werd ons warmgestookte onderdeelje, helemaal op het oog weer perfect in oude vorm teruggebracht. Volgens Joke deed de directeur haar sterk denken aan haar vader die soortgelijke vaardigheden in zich combineerde.

Met afwisselend mooie dagen en dan weer bewolkte, soms zeer winderige dagen verder noordwaarts gezeild tot we vandaag (16 juni) afgemeerd liggen in Saebj iets ten zuiden van Skagen, de meest noordelijke punt van Denemarken. Morgen hopen we over te steken naar de met prachtige rotseilandjes (scheren) bezaaide westkust van Zweden om van daar uit richting Noorwegen te varen. Dan moet niet alleen het weer blijven meewerken maar ook onze gezondheid. Tot op heden lukt dat laatste wonderwel hoewel de versleten rechterknie van Joke af en toe opspeelt. We hopen er het beste van.

Ruud en Joke van Oers - a/b Wandelaar

WIE WAS WAAR

Iedereen een fantastische vakantie gewenst. En... Schrijf bij thuiskomst een reisverslag en stuur dat met foto's naar apresvoile@beneteauclub.nl

AGENDA 2017

1 okt. Afsluitingstocht Noord vanuit Urk
13 januari Nieuwjaarsreceptie 2018

COLOFON

Bestuur

Voorzitter - Evert Jochemsen
Secretaris - Arjen Weber
Penningmeester - Edo de Visser
Evenementen - Hans Piels
Wedstrijden - Henri van Blerk
Correspondentie:
secretaris@beneteauclub.nl

Redactie

Jan Huisman en Marga Visser
apresvoile@beneteauclub.nl

@BenclubNed

Beneteau Club Nederland

www.beneteauclub.nl

Advertentie

www.nautiqueclean.com
Professionnels at its best

WASH + WAXSHAMPOO	V.A.	€ 7,50	P/Mois
WASH + POLISH + PROTECTION SEAL	V.A.	€ 42,50	P/Mois
WASH + PROTECTION SEAL	V.A.	€ 25,00	P/Mois

BENETAU-CLUBLEDEN WASH+WAXSHAMPOO € 60,00! (TOT 15 MTR)

INCL. HULL&DECK VOORRIJKOSTEN + MATERIAAL